

pukać

czasownik, niedokonany; +do +GEN; +w +ACC

to knock

Ktoś puka do drzwi.

Sąsiad puka w ścianę.

CZAS TERAŹNIEJSZY

I.poj.		I.mn.	
ja	pukam	my	pukamy
ty	pukasz	wy	pukacie
on ona ono	puka	oni one	pukają

CZAS PRZESZŁY

rodzaj męski		rodzaj żeński / nijaki	
ja	pukałem	ja	pukałam
ty	pukałeś	ty	pukałaś
on	pukał	ona ono	pukała / pukało

rodzaj męskoosobowy		rodzaj niemęskoosobowy	
my	pukaliśmy	my	pukałyśmy
wy	pukaliście	wy	pukałyście
oni	pukali	one	pukały

TRYB ROZKAZUJĄCY

ja	-	my	pukajmy
ty	pukaj	wy	pukajcie
on ona ono	niech pan/pani puka	oni one	niech państwo pukają

.eu

TRYB PRZYPUSZCZAJĄCY

rodzaj męski		rodzaj żeński / nijaki	
ja	pukałbym	ja	pukałabym / -
ty	pukałbyś	ty	pukałabyś / -
on	pukałby	ona ono	pukałaby / pukałoby

rodzaj męskoosobowy		rodzaj niemęskoosobowy	
my	pukalibyśmy	my	pukałybyśmy
wy	pukalibyście	wy	pukałybyście
oni	pukaliby	one	pukałyby

